

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

"Danica" izbaja vsak petek na celi poti, in velja po pošti za celo leto 4 gl. 20 kr., za pol leta 2 gl. 20 kr., za četrlet leta 1 gl. 20 kr. V tiskarnici sprejemana za celo leto 3 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 80 kr., za 1/4 leta 90 kr., ako zadene na ta dan praznik izide "Danica" dan prej.

Tečaj XLIV.

V Ljubljani, 4. kimovca 1891.

List 36.

Cerkveni govor prečast. P. Evstahija Ozimka pri zlati maši preč. gosp. župnika Jan. Potočnika na Brezovcu 9. avg. 1891.

Starost je častitljiva krona, ki se po poti pravice najde. Pregovor. 16. 31.

Star postati ali veliko število let imeti, to še ni posebno zasluženje pred Bogom, pač pa je star biti in vse svoje leta s častnimi in koristnimi deli okinčane imeti, to je Bogu dopadljivo: dolgo živeti in še le v visoki starosti romarsko palico odložiti, to človeka tolikanj ne povzdigne, gotovo pa dolgo živeti in dolgo delati, to povzdigne človeka, naj si bo v katerem koli stanu. Z ginjenim in hvaležnim srcem pogleda poštenjak nazaj na leta, ktere je preživel v zvestem spolnovanji dolžnosti svojega poklica. Če je pa lepo in ginljivo viditi poštenjaka, ki je več lét breme v spolnovanju svojih svetnih dolžnosti vestno in poterpežljivo nosil, je gotovo 10krat bolj ginljivo, častitljivo, res veličastno gledati na moža, poštenjaka skoz in skoz, ki je že 50 let namestnik najvišjega Gospoda, samega Jezusa Kr., na moža, ki že 50 let v vinogradu Gospodovem neumorno dela; že 50 let daruje nekervavo daritev nebeškemu Očetu za žive in mertve, že 50 let zveličaven nauk, voljo božjo vernikom oznanuje, grešnike v studencu pokore že 50 let umiva; 50 let že spokornikom pot v nebesa kaže, umirajoče tolaži in milosti božji priporočuje. Vprašam vas z modrim Sirahom: kdo je ta, da ga hvalimo, zakaj čudne reči je delal v svojem življenji. (Sirah 16. 31.) O preljubi bratje in sestre! ta častitljiv mož, poštenjak skoz in skoz so vaš prečastiti gosp. župnik Jan. Potočnik, vaš duhovni oče, roj. 19. rožnika 1813 pri sv. Lenartu na Gorenjskem, posvečeni za mašnika 3. avg. 1841 in bodo torej danes

imeli zlato mašo, t. j. 50l-tnico svojega mašništva in duhovnega pastirja. Že Mozesu je bil Bog zapovedal, rekoč: Posvečuj 50. leto in naznani ga za odpustek vsim prebivalcem, (III. b. Mojz. 25. p. 10. 2.)

Zlate sv. maše na Brezovci ni bilo še nikdar, ako ravno ta fara stoji že 189 lét: pa tudi noben župnik ni vodil ovčie v tej fari že toliko let, kakor pričujoči zlatomašnik: bivajo med vami že 43 let. Znano je pa vam, da so ves čas vaš preč. g. župnik v svojem poklicu hodili po poti resnice in pravice: zato jim je mili Oče nebeški dal častitljivo krono starosti, kakor se bere v v sv. pismu stare zaveze v bukvah pregovorov (16. 31.): „Starost je častitljiva krona, ki se po poti pravice najde“. Res, preljubi bratje in sestre, lepa je starost zlatomašnika, ki so že v 79. letu, pa še zmerom delavni in krepki. Ker je pa danes tudi za vas častitljiv in vesel dan, hočem govoriti, kaj da so mašniki nove zaveze za verno ljudstvo, in rečem: I. Mašniki so voditelji svojih ovčie po poti življenja; II. mašniki so pa tudi popotniki, kakor njih ovčie. —

Ti pa, o ljubi Jezus, podpiraj s svojo mogočno milostjo pričujočega zlatomašnika, da bi on danes iz globočine svojega serca dostojno se zahvaliti mogel za vse milosti, ktere je on do današnjega dne od Tebe sprejel; mili Jezus, ne zapusti pa tudi mene o. st., daj mi pomoč, da bi mogel govoriti v Tvojo čast, v poduk svojih poslušavcev in v slavo zlatomašnika, mojega ljubega prijatelja — pozna se že 58 let — da bi tudi jaz imel srečo čez 8 mesecev zlato mašo peti!

I.

Ko je naš Zveličar Jezus Kr. pod čistim srcem blažene Dev. Marije ponižal se človek

postati in rojen biti, ko je 30. leto dorasel, je pričel učiti in čudeže delati, in preden je terpel in umerl za odrešenje Adamovih otrok in se zopet k Očetu v nebesa vernil, je vstanovil sv. Cerkev in v nji en stan za vse čase, ki se mašništvo imenuje: zato bo vsak mašnik, ako ga vprašate, kdo da je, vam odgovoril s svetim Pavlom, rekoč: Jaz sem namestnik Kristusov in delivec božjih skrivnosti. In glejte, s temi božjimi skrivnostmi vas vodijo po poti pravice in resnice, po poti časnega življenja, od zibelke do groba. Posebne skrivnosti so pa te le: 1. Mašnik nove zaveze podeli novorojenemu otroku, kateri je še brez zavednosti v naročji svoje ljube matere in se mu še ne sanja, da bo moral nastopiti boj na tem svetu v dolini solz, temu podeli zakrament sv. kersta, mu odpre vrata sv. Cerkve in nebeskega kraljestva, zakaj odpuščen mu je izvirni greh, podeljena mu je gnada (milost) božja, da bi mogel kerstno obljubo, t. j., zvezo s svojim Stvarnikom zvesto spolnovati: postal je otrok božji. To je tedaj prva stezica, po kateri mašnik svoje ovčice vodi. O prečastiti zlatomašnik! Ali nisi bil vselej vesel, ko si imel srečo novo mlado ovčico k čedi dobrega pastirja Jezusa Krist. pripeljati, ali veš koliko je število tistih, katerim si ti v 50 letih belo oblačilce nedolžnosti podelil, gotovo večji, kakor vsih katere sedaj fara šteje, ako ravno je lepa številka 2452 duš, kerščenih pa je bilo v teh letih, 2755 in umerlo jih je v teh 43 letih 2120. Toda, ko so mladi popotniki odrasli, niso vsi spolnovali kerstne obljube, slabi zgledi in skušnjave so mnoge omotile, v greh so padli, zvezo s svojim Stvarnikom raztergali, prijaznost božjo zgubili: pa glejte nezapopadljivo milost božjo! Zveličar Jezus Krist. je dobro poznal nestanovitnost in nezvestobo človeških otrok, zato, preden se je povernil k Očetu v nebesa, je rekel svojim apostelnom: Kakor je Oče mene poslal tako tudi jaz vas pošljam. Prejmite sv. Duha: katerim boste grehe odpustili, so jim odpuščeni, katerim jih boste zadržali, jim bodo zadržani“. To oblast imajo še dandanašnji mašniki nove zaveze in jo spolnujejo ali v spovednici v Cerkvi, ali v smertni nevarnosti, kjer koli si bodi. Glejte, to je druga stezica, po kateri vas vodijo duhovni pastirji. Pa kako? Berž ko pride grešnik s kesanim in potertim srcem svojih grehov se obtožit in terden sklep stori, se poboljšati in pokoro delati, povzdigne mašnik svojo posvečeno roko, ga odveže ter mu tolažljive besede govori: Tvoji grehi so ti odpuščeni, pojdi v miru, pa nikar več ne greši: in ko je bila ranjena ovčica v zakramentu sv. pokore očiščena in ozdravljena, je zopet mašnikova roka, iz ktere neprecenljivo zastavo večnega življenja prejme: iz roke mašnikove gre

Jezus pod podobo kruha v serce spovedanega in v njem ostane s svojo milostjo, dokler ga ljubi in z novim grehom ne izžene!

Prečastiti zlatomašnik! privoli mi, da te vprašam, ali moreš izšteti vse tiste, ki so v 50 letih tvojega mašništva pred tebe pokleknili, vsake starosti, vsacega stanu, vsakega spola, da bi po tebi od Boga zaželjeni mir zopet zadobili? O, kolikokrat si sedel v spovednici, po noči in po dnevi, v mrazu in vročini, morebiti truden in slaboten: pa vse to si storil v čast božjo in večno srečo sebi izročeni ovčic. Ali si nisi nabiral posebnih biserjev za častitljivo krono starosti po ti poti pravice?

Še več: povejte mi preljubi, ktera ura je v vašem življenji naj bolj nevarna in odločivna? Ali ne smertna ura? O! mislite si bolnika v hudi in nevarni bolezni — kako nemirno in plašljivo se ozira v pretekle leta, čuti, da se konec njegovega življenja bliža, bliža se zadnja ura, treba se bo ločiti, svet zapustiti, stopiti pred božjega Sodnika in odgovor dati od celega življenja! Tolažijo ga domači, tolažijo prijatli: toda ta tolažba ne sega v serce — ne potolaži vesti bolniku! Poglejte — pa, ko pridejo duhovni oče v imenu sv. Cerkve kakor usmiljeni samarijan, umijejo dušne rane s sv. spovedjo in odvezo, hladijo jih z besedo in z molitvijo, dajo mu popotnico v neznano večnost, mazilijo ga s svetim oljem, opominjajo ga, naj se ozira na sv. križ, na katerem visi upanje večnega življenja — in glejte, bolnik že umirajoč postane zopet miren, zaupljivo se izroči volji božji! Ali se spominjate preljubi, leta 1855, kadar je strahovita „kolera“ razsajala in marsikterega v kratkem času v večnost preselila? Ali se spominjate, kako so vaš duhovni oče tekali od vasi do vasi, od hiše do hiše, da bi gotovo nobeden brez sv. zakramentov ne umerl? Ali se spominjate predlanskega leta, ko so „koze“ marsiktero mlado življenje končale in so vaš duhovni oče, pričujoči zlatomašnik, čisto sami po celi fari vse bolnike obiskovali, in kar je še več, sami od tiste bolezni napadeni, si niso dali miru ne po noči, ne po dnevu, kjer in kadar ste njih duhovne pomoči potrebovali! O bodite jim hvaležni in molite za-nje, da bi jim mili Oče nebeski še dolgo življenje ohranil.

Vidiš, preljubi prijatelj! to so bile zopet pota, po katerih si vodil svoje ovčice v časnem življenji in si nabiral biserje za častitljivo krono mladosti; o gotovo se veseli tvoje serce v spominu, da duše vseh, kateri so s tvojo pomočjo srečno v Gospodu zaspali, se danes veselijo v nebesih in tudi za te Boga prosijo.

Naj imenitniši del duhovske službe pa je daritev sv. maše. V tej službi so vaš duhovni

oče srednik med Bogom in vami. Mašnik stoji vsak dan pred obličjem božjim, na njegovo besedo se odpró nebesa in Gospod neba in zemlje, kakor nekda v betlehemske jaslicah, počiva v njegovih posvečenih rokah na oltarju. Truma angeljev ga obdaja: kerubini in serafini v zamaknjenost vtopljeni zakrivajo si obličja ter pokladajo pred Jagnje svoje krone. Tu stoji mašnik nove zaveze v sredini božjega svetišča, povzdiguje naj čistejšo, naj svetejšo, neomadežano daritev, nad katero ima Oče nebeški vse dopadajenje: tu poklada vpricho angeljev potrebe predragih Kristusovih ovčic na oltar, da bi dobile polajšanje, da bi ogenj daritve vse njih pregrehe požgal, njih čednosti pa k večji popolnosti povzdignil. O preljubi bratje in sestre! Kdo je vstanu naštetih oltarje, na katerih so zlatomašnik v 50 letih maševali v domači škofiji: prehodili so pa tudi druge dežele, romali so v slavno mesto Rim, maševali tudi na oltarju sv. Petra: kdo bi mogel navesti žive in mertve, za ktere so sv. maše darovali? Ako že ena sama sv. maša po besedah pobožnega Tomaža Kemp. „časti Boga, veseli angelje, boljša Cerkev, spodbada verne, pripravlja miren kraj mertvim in se mašnik sam vseh nebeških dobrot udeležuje.“ ali se ne veseli tvoje serce, ako vse to premisliš? Koliko sv. maš si Bogu daroval? Gotovo si misliš sedaj v svojem sercu besede blažene Dev. Marije: „Duša moja poveljuje Gospoda.... velike reči mi je storil On, ki je mogočen in sv. njegovo ime“.

Glejte to je tretja, naj lepši, najboljši stezica, po kateri so zlatomašnik vaš, preč. gospod župn., svoje ovčice vodili: molili so za nedolžne, da bi v tej lepi čednosti ostali: molili za grešnike, da bi svoje grehe spoznali, jih obžalovali, se jih čisto spovedali in pot pokore nastopili: vse to so storili za vaše neumerljive duše.

Kdaj bi pa svoj govor končal, ako bi na drobno razlagati hotel, kaj da so zlatomašnik v 43 letih važnega v bolj zunanjih rečeh in delih storili? O, saj — da molčim o tolikih delih po vsih podružnicah — vam je znano, da so farno cerkev na obadva konca zdaljšali, na stenah lepe slike oskerbeli: dali so zvonik vzdigniti in lepo vbrane zvonove v njega postaviti: da so pokopališče razširili, ob potih tri krasne kapelice postavili, iz katerih Jezus vaše polje blagoslavlja. Znano je vam, da v tem času je bila šola na novo sozidana, mežnarija in veliko družega popravljanja. Vse to in drugo jim je dosti skerbi naredilo. Res je, da ste vi pošteni farmanje po svoji moči in z dobrim srcem k vsem tem naredbam pripomogli, pa tudi to je res, da so zlatomašnik od svojega veliko priložili. Iz vsega

tega očividno spoznate, da so duhovni pastirji, osobito župniki, resnično vaši voditelji po poti časnega življenja v nebeško kraljestvo. Mašniki pa so tudi sami popotniki kakor njih ovčice.

(Konec nast.)

Letno poročilo ljubljanske bratovščine za vedno češčenje presv. Rešnjega Telesa in za opravo ubožnih cerkev za leto 1890 in 1891.

1. Kapela Jozefinišča v Ljubljani: 1 bel mašni plašč, 1 plašček za ciborij.
2. Cerkev čč. gg. karmelitaric v Selu pri Ljubljani: 1 antependij.
3. Brezovec: 1 velum.
4. Černuče: 1 bel mašni plašč.
5. Dóbrova: 1 bel pluvijal.
6. Ježica: 1 obhajilno štolo in burzo.
7. Sv. Katarina: 1 obhajilno burzo in štolo, 1 rudečo štolo.
8. Rudnik: 1 bel mašni plašč.
9. Preska: 2 zeleno-vijolični oltarni blazinici.
10. Št. Vid nad Ljubljano: 1 velum.
11. Sora: 1 bel mašni plašč, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
12. Stara Loka: 1 bel pluvijal.
13. Žabnica: 1 črn mašni plašč.
14. Javorje nad Škofjo Loko: 1 plašček za ciborij.
15. Lučine: 1 velum, 2 belo-rudeči oltarni blazinici.
16. Nova Oselica: 3 koretelje, 1 obhajilno štolo.
17. Reteče: 1 vijoličen mašni plašč.
18. Selca: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo, 2 štoli za spovednico.
19. Škofja Loka: 1 rudeč mašni plašč.
20. Trata: 1 zelen mašni plašč, 1 belo štolo.
21. Dražgoše: 1 črn mašni plašč.
22. Železniki: 3 koretlje.
23. Kranj: 1 bel mašni plašč, 2 obhajilni burzi.
24. Cerklje pri Kranji: 1 bel pluvijal, 2 obhajilni burzi.
25. Lahoviče: 4 korporale, 4 pale, 8 purifikatorjev, 6 rutic za lavabo.
26. Spodnji Bernik: 3 koretlje, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
27. Duplje: 1 črn mašni plašč.
28. Goriče: 1 rudeč mašni plašč.
29. Št. Juri pri Kranji: 1 velum, 1 obhajilno burzo.
30. Kovor: 1 velum.
31. Križe pri Teržiču: 1 velum.
32. Mavčiče: 1 velum, 1 obhajilno štolo, 1 potezaj za zvonček pri žagrahu.
33. Predoslje: 1 vijoličen pluvijal.
34. Zapoge: 2 belo-rudeči oltarni blazinici.
35. Teržič: 1 vijoličen mašni plašč.
36. Šenturška gora: 2 mašni srajci, 4 humerale, 2 prepasa.
37. Smlednik: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.

38. Bohinjska Bistrica: 2 koretlja, 3 mašne srajce, 3 prepase.
39. Bohinjska Bela: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
40. Dobráva: 1 rudeč mašni plašč.
41. Dovje: 1 rudeč mašni plašč.
42. Gorje: 1 rudeč mašni plašč.
43. Jesenice: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase, 1 obhajilno burzo.
44. Rovte nad Jesenicami: 1 obhajilno burzo.
45. Kamna Gorica: 2 belo-rudeči oltarni blazinici, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
46. Radovljica: 1 bel pluvijal.
47. Ráteče: 1 rudeč mašni plašč.
48. Zasp: 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
49. Kropa: 3 mašne srajce, 6 humeralov, 3 prepase.
50. Kranjska gora: 2 zeleno-vijolični oltarni blazinici
51. Berdo: 1 bel mašni plašč.
52. Dob: 1 bel mašni plašč, 1 obhajilno štolo, 6 korporalov, 6 pal, 12 purifikatorjev, 9 rutic za lavabo.
53. Komenda: 1 velum.
54. Motnik: 1 bel mašni plašč, 1 obhajilno burzo.
55. Selo: 1 obhajilno burzo in štolo.
56. Špitalič: 1 bel mašni plašč.
57. Zlato polje: 1 bel pluvijal, 1 obhajilno burzo.
58. Homec: 1 bel pluvijal.
59. Moravče: 1 belo štolo, 3 obhajilne štole, 3 koretlje, 3 mašne srajce, 3 prepase.
60. Verhpólje pri Moravčah: 1 rudeč mašni plašč.
61. Blagovica: 3 koretlje.

(Konec nasl.)

Ogled po Slovenskem in dopisi.

Iz Ljubljane. (Nekaj za današnji čas.) Razveseljevanja, izleti, shodi, pojedinke, šumeče veselice, plesi, vrišči, pretepi in poboji — take reči so na dnevnem redu po eni strani; po drugi pa vedni nalivi, viharji, povodnji, hude ure in sploh v naravi, da mora človeka groza biti, kateri kaj premišluje! So mar te šibe res vse zgoli naključja? Kdor to terdi, taji moč in gospodarstvo Božje nad nami. Vsak dan nam naznanja novih pregreh in hudobij človeških; vsak dan pa tudi novih, vmes prav groznih šib, ki zadevajo človeštvo na vodi in na suhem. Ako se sodbe in šibe božje razodevajo v tem življenju, bodo mar v prihodnjem prizanesle? . . . Vera nas jasno uči, kaj bo s človekom, ki v pregrehab očí zatisne in sodbe Božje so se bali in se bojé vsi, kateri niso pameti vtopili v sedanjem šumu, v kterega se celo že šolska mladina potaplja v shodih o počitnicah in zanaša se vedno huje tudi med ljudstvo po deželi razkošje v npravnosti in zadegovanje s potom v tednu pridobljenih soldov, pa zanemarjanje službe božje.

Ko smo premišljevali te čudne in naskrižne dogodbe, nam je v roke prišel 8. zvezek izverstnih

knjižic „Annalen des Apostol. der Presse.“ ki med drugim obsega naslednji kratki spisec, ki se kakor nalašč podaje za današnji čas.

Božja sodba.

Mogočnega kralja vprašal je nekda j njegov brat, zakaj da ni nikdar vesel, če prav ga obdaja na vseh straneh razveseljevanje, razkošje, čast, moč in slava? Predno je odgovoril knez svojemu bratu, dal je skopati globoko rupo, na dnu zapaliti velik ogenj in posaditi nad rupo, katero je napol zakril brata na utruhlen, napol segnit stol. Tudi je postavil poleg njega štiri vojake, ki so se s sulicami na vseh štirih straneh dotikali njegovega života. Verhu tega obesil je nad njim na tanki niti zelo oster, dvorezen meč. Pred njega dal je postaviti mizo z najokusnejšimi jedili, preskerbel mu je godbo in sploh vse, kar more človeka veseliti.

Brat je bil bled, trepetal je po vsem životu in dotaknil se ni nobene jedi.

Potem ga vpraša kralj: „Kako to, da si tako žalosten, ko imaš vender krog sebe vse, kar ti more veseliti serce?“

„Kako bom vesel.“ odverne mu brat, „ko me na vseh straneh obdaja tolika nevarnost?“

„S tvojimi lastnimi besedami odgovorim ti sedaj na vprašanje, katero si mi zadnjič stavil. Ako se ti ne moreš veseliti, ker te na vseh straneh obdajajo samo telesne nevarnosti in ker se bojiš smerti, kakó naj bi se veselil jaz, grešnik, katerega obdajajo še mnogo večje nevarnosti! Pod truhljenim stolom — ki pomenja moje teló — gori večni, peklenški ogenj. Pred mano se mi dotika telesa sulica smerti, od zadej sulica slabe vesti, na desni sulica sreče, na levi pa sulica nesreče. Nad mano pa visi na tankem lasu meč božje sodbe.

Annalen v. hl. Paulus. Nr. 8. S. 252.

Iz Ljubljane dne 26. avgusta. (Cerkev sv. Jožefa na Šelu.) Pobožnim častilcem sv. Jožefa, patrona kranjske dežele in vesoljne katoliške Cerkve, smem veselo danes sporočiti, da zidanje nove cerkve sv. Jožefa na Šelu dobro napreduje. Zakristija, mali kor za redovnice, ki se zakristije dotika, vhod tje in mostovž v prvem nastropji, to je popolnoma dodelano. Cerkev je vsa obokana; zdaj se obok snaži, liči, in kjer bodo posamezne rebra na oboku se vezale, bodo nastavljene prekrasne rozete iz gipsa. Ravno tako bodo krasno okinčane visoke okna, petere na eni strani, okrogle, ker cerkev je zidana v romaničnem zlogu. V vsakem oknu sta dva železna okvira vzdana, v sredi med njima je pa okrogel stebriček iz cementa s prav ljubeznjivim kapitêlom, od zgoraj nad tem pa lepa rozeta iz gipsa. Ravno tako bode pa tudi veliko večjih ali manjih kapitêlov vmetno izdelanih po cerkvi. Cerkev bo malo dalji, kakor je cerkev Jezusovega Serca, toda tako široka ne bode, ker nima stranskih kapél. Zvonika sicer ne bode imela, ker majhen zvonik bode postavljen nad samostanom, zakaj redovnice morajo po svojih postavah same zvoniti. Reči se smé, da bode ena nar. ličnših cerkev ljubljanskega mesta, oziroma okolice. Pridi toraj, spoštovani bralec in meni dragi someščan, gledat to lepo zidanje, in bodeš prisiljen iz dna serca vsklikniti: Tudi jaz hočem v čast sv. Jožefu položiti darček na oltar tega prekrasnega svetišča.

Iz Šent-Vida nad Ljubljano. (Božja pot v Dravljje.) Vedno bolj se oživlja božja pot sv. Roka v Dravljah. Leto za letom prihaja več romarjev od blizu in daleč pomoči iskat si v raznih telesnih in dušnih boleznih in potrebah, ter priporočat se v priprošnjo sv. Roku, katerega že iz davnih časov časté kot pomočnika zoper kužne bolezni.

Okoli in serce se nam je radovalo, ko smo gledali na Veliki Šmarin popoldne nepretergane verste vernega ljubljanskega prebivalstva pomikati se po prijazni poti skozi Šiško v Dravljje. Ta dan namreč, popoldne ob 5ih, začne se božjepotna slovesnost s pridigo in litanijami. Ker je bil sv. Roka dan letos ravno praznik, je bilo tudi ta dan nenavadno veliko romarjev. Dan po sv. Roku pa so obiskali božjo pot zopet Ljubljančanje v dolgi procesiji, kateri voditelj bili so preč. g. kan. Janez Flis z nekaterimi drugimi duhovni vseh ljubljanskih fará.

V prelepem govoru so preč. gosp. kanonik spodbujali poslušalce k posnemi izglednega življenja sv. Roka. Potem so imeli veliko sv. mašo z azistenco in verstile so se še druge ss. maše, vsih bilo je enajst. Ker k povzdigi božje poti veliko pripomore, ako je ljudem prilika, da prejmejo zakramente sv. pokore in sv. Rešnj. Telesa, se je že lansko leto začelo spovedovati, še bolj pa letos, ko se je napravila nova spovednica, in je teh par dni božjepotne slovesnosti pristopilo k sv. obhajilu blizu 300 romarjev. Drugo leto se bode napravila še druga spovednica, tako bode pobožnim romarjem tudi v tem oziru preskerbljeno in upati je še večje vdeležbe. Želeti je, da se povzdigne tudi ta božja pot do one lepote, s kakoršno so jo že pred 200 leti obhajali Ljubljančanje, kajti sv. Rok, kakor so lepo opomnili preč. g. pridigar, nam je pomočnik in priprošnjik pri Bogu ne le v kužnih boleznih telesnih, ampak tudi v dušnih, katerih se tudi danes ne manjka.

Z Dobrove 26. avg. Lepo božjepotno cerkev M. B — vnebovzete romarji letos kaj pridno obiskujejo. Vse tri praznike je bilo toliko spovedencev, da so 4 spovedniki težko zmagovali. Vsako nedeljo so 4—5 ss. maš. Pa tudi ob delavnikih prihajajo pobožni častilci Marijni, zlasti Ljubljančanje, in nekaterokrat je po več sv. maš. Sicer pa ste stanovitno vsak dan ena ob 6ih in druga ob 8ih.

Saj je pa res ni, smem reči, na Slovenskem božje poti, ki bi imela tako starodavno in slavno preteklost za sabo, kakor jo ima božja pot na Dobrovi. Gotovo je molivec v molitvi še bolj zbran, svetih čutil še bolj prešinjten, ako mu je znano kaj zgodovinsko posebno važnega od svetišča, v katerem se nahaja. Ravno to pa je napotilo našega g. kapelana, da je jel temelito preiskovati zgodovino božje poti na Dobrovi. To raziskovanje pa kaže, kako starodavna in slavna da je božja pot na Dobrovi. S primerno knjižico, v kateri bode vse to natančneje opisano, upam, da bode že prihodnje leto romarje obveselil.

Prihajali so v 17. in 18. stoletju romarji s Koroškega in Stajarskega. Cerkev je imela veliko bogatih daril; kakor: verižice sreberne in zlate, serčica, svetilnice itd. Vse to pa se je začetkoma 18. stoletja prodalo. Škoda! Kako veliko romarjev je prihajalo, pričajo še sedaj 12 prostori v obzidju, ki so napravljene za spovednice. Valvasor (roj. 1641, umrl 1693) pravi, da je bilo ob njegovem času nekatere dni po leti tu po 20—26 ss. maš! V župnijskem arhivu pa

se nahaja še sedaj zapisnik pričet leta 1754. V tem zapisniku so zapisana imena čč. gg. ki so tu opravili med šmarnimi mašami sv. daritev. Iz tega lahko povzamemo, kako zelo se je bila božja pot v tem času obiskovala. Ob praznikih je bilo vselej 14—18 ss. maš; ob delavnikih pa nekterokrat celo po 21! Koliko obilnih milosti pa so pobožni romarji po priprošnji blažene Device Marije pridobili, o tem nam pa poroča zapisnik, ki obsega nad 90 čudežev.

O da bi po prošnji blažene Marije Device Bog podelil svetu to milost, da bi se spreobrnili vsi terdovratni in zastarani grešniki. To bi bil silno velik čudež, neprecenljive vrednosti.

Samostan Št. Pavel na Koroškem. Konventualci samostana Št. Pavel na Koroškem praznovali so 20. avg. t. l. osemstoletnico vstanovitve tamošnjega samostana in petindvajsetletnico izvolitve sedanjega opata, preč. g. Avgušтина Duda.

V Gorici. 28. avgusta 1891. Naznanjam Vam da so zopet nekoliko premešali našo Kapucinsko provincijo. Bil je namreč 25. avg. Kapitelj v Lipnici na Štirnem, in volitev provincijala in definitorjev. Predsedoval in volitve vodil je definitor generalis P. Fulgencij Gossensass, ki ga je preč. P. general iz kapucinskegareda zato poslal iz Rima. Obžalujem pa ob enem, ker Vam nisem mogel poprej pisati, kajti izvedel sem spremembe še le sinoči, ko je došlo pisanje. (Prav serčna hvala in pozdrav; je vse prav! Vr.)

Za provincijala je zopet izvoljen preč. P. Ferdinand Plattner; definitorji pa so: P. Gregor Jenič, gvardijan v Celji; P. Friderik Inglič, vikar pri sv. Križu; P. Norbert Brix gvardijan v Celovci, in P. Rafael Oblak, gvardijan v Gorici.

Prestavljeni so čč. oo.: P. Otokar Cejan iz Lipnice v Volčeje (Wolfsberg) kot gvardijan; v Lipnici pa je postal gvardijan P. Bonifacij Schweinzer; V Gorici je postal P. Celestin Lojk kurat v jetnišnici; P. Angelus Sattler pa gre v Švanberg kot socius mag. novit.; P. Ubald Bergant iz Celja v Kerško kot gvardijan; P. Edvard Bervár je postal vikar v Celji; iz Volčjega P. Fulgencij Mailänder v Irdning kot gvardijan; P. Andrej Höchenberger v Knittelfeld kot vikar; iz Kerškega P. Jakob Jeršin v Škofjo Loko kot gvardijan; iz Celovca P. Vigilij Lorenzoni v Hartberg; P. Bonaventura Horvat v Lipnico; P. Sigismund Wagner v Gorico; iz Knittelfelda P. Jeronim Masser v Lipnico kot vikar in prokurator prov.; P. Sigisfrid Wasner v Celovec, iz Šk. Loke P. Gelazij Kobal v Celovec kot vikar in kurat v bolnišnici; P. Alfonz Vakselj v Celje; v Irdningu je postal vikar P. Teodozij Helweger; P. Beda Korzhe pa je prestavljen v Knittelfeld. Švanberški gvardijan P. Lavrencij Moser postal je tudi magister novincev, vikar pa Alojzij Slabanja; P. Cenon Lezuo je prestavljen v Volčeje. Br. kleriki bogoslovci so nekaj v Gorici, nekaj v Celovci.

Izmed lajikov so prestavljeni: Fr. Juniper Angerer v Celovec; Viktor Kropojnik v Irdning; fr. Štefan Šober v Švanberg; fr. Filip Stöger v Volčeje; fr. Hilarijon Fojkar v Knittelfeld; fr. Ivan Podersonnig v Švanberg; fr. Urban Čater v Sv. Križ; fr. Aleš Zdolšek v Gorico, in fr. Protazij Jančič v Lipnico.

Iz Amerike. (St. John's Abbey, Stearns Co. Minn. Aug. 11. 1891.)

Obljubil sem Vam že v zadnjem pismu, da Vam vdrugič povem o popotvanji našega milgsp. opata v daljne zahodnje dežele. Preč. P. opat, ki imajo na vseh straneh grozno veliko opravil, so se tedaj tudi v teh krajih le malo pomudili.

V Takomi so jih že mil g. škof Jünger čakali, tam so jim novo nemško župnijo izročili in sta se še pomenila, kaj bi benediktinski red še več mogel storiti za mlado washingtonsko deželo. Mesto Takoma je na zalivu Tihega morja (Pacific Ocean) ima okoli 35 tisoč prebivalcev, in ker ima zelo lepo lego, hitro raste od leta do leta. Župnija, katero smo tam prevzeli, je večinoma nemška, le kakih 500 poljskih družin se je zraven pridružilo. Zarad teh Poljcev in zarad slovenskih naselbin v ti deželi, poslali bodo mil. g. opat tje enega nas Slovencev. Kaj več bote o tej deželi pozneje slišali.

Cerkveno stanje dežele Washington je nekako tako, kakoršno je bilo v Minnesoti pred dvajsetimi leti. Neki nemški duhoven je povedal red, kako svoje misijone obiskuje. Imel je za vsako nedeljo dva kraja; v enem kraju je maševal o poli osmih, v drugem o poli enajstih. Ob enem je pa imel zapisanih več katoliških naselbin, katere zamore le med tednom obiskovati. Tudi tam se je eno okrožje po Kranjcih imenovalo — Krain Town (Okraj Krain).

Domú gredé so g. opat zagledali v vlaku mladčca z murčkom v ušesu. Koj so si mislili, s tem le pa nisva daleč narazen domá. Gredó k njemu in mu rečejo: „Vi ste Kranjec, kaj ne“. Fant se kar zavzame, izmeri jih z očmi od verha do tal in pravi: „Seveda sem“. Opat pravijo: „Jaz sem tudi“. Potem sta se pa veselo po domače pomenkvala. Zmeraj je nam zanimivo, kadar se v tej tuji deželi s kakim rojakom snidemo.

Sestega avgusta obhajali smo pri sv. Janezu 25letnico naše opatiije tukaj v Minnesoti. Zbrali so se skupaj skoro vsi naši benediktinski duhovni in počastili so nas s svojo pričujočnostjo tudi naš mil. g. škof Zardetti, škof in opat Leon Haid in opat Inocencij iz države Kansaske. V ponedeljek 6. avg. imeli smo pontifikalno sv. mašo v zahvalo za obilni božji blagoslov; v torek pa je bila črna pontifikalna sv. maša za umerle ude in dobrotnike naše opatiije. Hvaležno, veselo in po bratovsko smo obhajali to lepo slovesnost.

Po tem so g. škof in opat Leon obhajali tri dni duhovne vaje za samostanske duhovne. Prav v duhu apostelnov in v duhu sv. Benedikta so nas navduševali za obširno in potrebno delo tukaj v Združenih državah. Nazadnje so nam še svoje očetovsko serce odperli in so nam svoje zadeve v molitev priporočili. Posebno so željo izrekli, več dobrih duhovnov izrediti, katerih zapadna stran tako močno potrebuje. Rekli so nam, da bodo vsacega v našo šolo vzeli, brez razločka, naj je reven ali bogat, če ga bomo le mi duhovni nasvetovali, in še take kateri latinsko še le začenjajo.

Sredi avgusta grem v spodnje kraje v državo Colorado, kjer je naseljenih mnogo Slovencev, Hrvatov in Slovakov.

G. opat iz Pensilvanije so spodnjo Colorado prevzeli, ki pa nima slovenskega duhovna; zatorej so našega opata za pomoč poprosili. Popotvanje to

bode terpelo kakih tisoč milj na jug, zatorej Vam bom že mogel zopet kaj novega pisati. Ostal bodem tam le nekaj tednov. Letina je tukaj izvrstna.

P. Cyril Zupan O. S. B.

Oo. Trapisti v južni Afriki (Dalje.) Omeniti imam še dve vstanovi, namreč, pri trapiškem samostanu hišo sv. Jožefa (Jozefinišče) in pri sestriškem samostanu Marijanišče. V prvi stanujejo že odrasli gojenci moške, v drugi gojenke ženske, ki so že doveršili šole z vspehom ter se priučujejo dovoljno v delavnicah rokodelstva. Ti ne dobé le vse hrane, temveč tudi gledé njih dela in sposobnosti še 16 do 40 mark mesečne plače. Če si prihranijo na ta način dovolj denarja, kupijo si onih 10 volov, ktere morajo dati po postavi Kafrov in Angležev poganskemu očetu deklice, da jo morejo vzeti v zakon. Trapisti hočejo namreč vstanoviti kerščanske vasi ter dajo takim zakonskim brezplačno prostor za zidanje blizo samostana ali pa podružnic.

Sestre vzgojujejo in pokristjanjajo razun deklic še tiste poganske žene, ktere Kafri, ki postanejo kristjani, odpuščajo iz mnogoženstva, ta naprava za ženske imenuje se: „Tolažba ženskih“. Tu pokristjanjene mlade žene omožé se zopet s kristjani (ker prešnji zakon v mnogoženstvu ni bil veljaven).

V teh napravah stanuje toliko prebivalcev, da so skoraj z ljudmi (redovniki in šolskimi otroci) naltlačene. Opat namerava prihodnje leta zidati novo cerkev za samostan sester, samostan pa za eno nadstropje povzdigniti; napraviti hoče tudi veliko gostilno za prihajajoče goste in obiskovalce, kajti taka poslopja so silno potrebna.

Tudi bi radi zidali posebno misijonsko hišo za Francine. Francini imenujejo se oni duhovni in bratje, ki Trapistom pomagajo v misijonu; ti živé po veliko ložjih pravilih. (Jejo meso, molčijo le s Trapisti, vstajajo ob štirih itd.) V bližini tam vidimo opekar-ske peči in kraje, kjer lomijo kamnje; tu sem hodijo Trapisti po zidarske priprave. Vse Trapisti sami speljejo, pa tudi vozove in druge stvari sami zgotovljajo. 40 mož zida celo leto na šestih različnih krajih t. j. na misijonskih postajah, skoro neprenehoma; vsaka teh šestih zidarskih skupin obstoji iz primérnega števila kamnosekov, mizarjev, tesarjev, kamnelomcev, opekarjev, kovačev, krovcev, kleparjev, steklarjev in barvarjev. Ta velikanska občina ima to posebnost, da nima le skerbeti za šolska poslopja svojih gojencev, temveč tudi za delavnice svojih rokodelcev. Če pomislimo še to, da morajo Trapisti v tem zelo goratem kraju na svoje stroške in z lastnimi rokami napravljati si potrebne ceste, se ne reče preveč, ako se zaterjuje, da so njih osemletne dela skoro neverjetne. 20 angleških milj na okolico napravili so ceste po skalovji in močvirji, zidali 10 kamnitih mostov čez reke in potoke, naredili 4 kamnitne jezi za štiri mline (Turbinenanlagen), 120 milj v okolici so postavili železne kažipote ob cestah, tu se glasi tudi kakor v Rimu: „Quod non est in Aetis (Trappistarum), non est in mundo“.

Kak razloček med tako samostansko občino in marsiktero politiško! Le-tá prepira se večkrat cele leta, kje da se bo zidala cesta in kdo da bo poplačal stroške. Trapistom na drugi strani železnice je politiška občina, ki je pred 50imi leti semkaj iz Evrope se naselila, pa še sedaj nima nobene vožnje ceste do kolodvora. Delo prvega leta Trapistov z opatom

na čelu bilo je, na vse strani napraviti ceste. In to napravljanje cest vzbudilo je prvo občudovanje pri okoli stanujočih Kafrih; ta tiha pridiga je več pomagala, ko najboljši govori najbolj prebrisanih afriških potovalcev z doktorskimi častmi in z botaničnimi pušicami, kakor meni Mariannahill-ski opat, vstanovnik in vravnatelj tega prvega afriškega misijonskega dela.

(Dalje nast.)

Razgled po svetu.

Praga. Za pomožnega škofa praškega je imenovan hišni prelat Nj. Svetosti, tajnik Nj. eminencije kardinala grofa Schönborna in kanonik v Štari Bolezlavi, monsignor Ferdinand Kalous. Rojen je bil l. 1836 v občini „Cerny Vul.“ blizu Ounetice. Oče njegov je bil mlinar, ki se je poslej preselil v Prago.

Ogersko. Naznanuje se, da subotiški škof Kornelij Hidašy bode knez primas na Ogerskem. Močno ponižen gospod je menda, kateri je tudi do zdaj prejemal časti le prisiljen in enako kaže zdaj. „Kdor se ponižuje, bo povišan“.

„Društvo za katoliško vseučilišče v Solnogradu.“ Le-to društvo ima namen, preskerbeti sredstva za vstanovitev in vzdrževanje neodvisnega katoliškega vseučilišča v Solnogradu, in to čem preje mogoče.

Član društva postane lahko vsak katoličan brez razločka starosti in spola. Člani so ali redni ali častni. Redni člani so: a.) zavetniki, kateri plačajo 1000 fl., b.) vstanovitelji, kateri plačejo 500 fl., c.) dobrotniki, ki dajo najmanj 100 fl., d.) časni društveniki, kateri plačujejo najmanj po 1 fl. na leto in e.) stalni člani, ki plačajo enkrat za vselej najmanj 20 fl. v društveni namen.

Zavetniki, vstanovniki, dobrotniki in časni člani se zapišejo v častno knjigo na posebna mesta. Tudi se jim enako stalnim članom dajo posebne diplome. Poleg tega pa se bodo imena vstanoviteljev in zavetnikov ohranila še na posebni plošči v bodočem vseučiliščnem poslopju. Častnim članom pa se da jedenkrat za vselej „pristopnica“. Vsak član ima pravico, da zahteva vsakoletno društveno izvestje, da pride k občnemu zboru, se vdeležuje glasovanj in volitev, in da sme izposojevati knjige iz društvene knjižnice.

Doneski, darovi, sprejemi, dopisi se pošiljajo pod naslovom: „Centralausschuss des katholischen Universitäts-Vereines in Salzburg“

Najlažji način, vstanavljati za to društvo župnijske in drugačne podružnice, kakoršne so avstrijski škofje tako zelo priporočali, je ta, da kdor namerava vstanoviti tako podružnico v svojem okraju, spiše vlogo na dotično c. kr. deželno namestništvo, oziroma deželno predsedništvo, jo kot proponent lastnoročno podpiše ter jo pošlje društvenemu odboru pod zgoraj navedenim naslovom, ki rad ostalo preskerbi.

Iz Zahodnjega Tonkinga. 28. aprila napadlo je kacic 100 dobro oboroženih roparjev zvečer med cerkvenim opravilom vas No-luk, so jo zažgali, ranili jednega katekista, ko so bili verniki v cerkvi zbrani. Anamiški vradniki pa ne preganjajo roparjev temuč kristijane, češ, da so dotičnike obrekovali, kar se vé da je laž. Zató pa je zrastel poganom greben in napadli so zopet vasi Kong-tuong, Kong-trung in Kong-ha

in razdjali dotične tri katekumenaške hiše in jedno cerkev. Skoro vse vasi v okolici so oropane, mnoge požgane. Takó se godi katoličanom v Aziji. In če se pritožijo pri gosposki, dene jih letá radi obrekovanja (!) v ječo.

Kina. (Iz apostoljskega vikarijata Kiangnan-a). Telegrami vedno poročajo o groznejših rečeh, ki se godé ob veliki reki Jangtsekiang-u:

„Lepa misijonska staja Vusieh pri Suču je razdjana in Albert Čepe misijonar je ubit, ali — po družih izvestjih odpeljan v jetništvo. Tudi krasna katoliška cerkev v Sučavu, kacic 100 km. od Šanghaj-a, je požgana Sloveča Marijina cerkev v Sose u je v nevarnosti; enako tudi velikanski misijonski zavodi v Sikavej-u pri Šanghaj-u. — V Tanyangu je požgana cerkev in misijonsko poslopje. Celó mrtva trupla kristijanov izvlekli so besni ljudje iz grobov. Rogovilstvo napravila je kitajska skrivna družba „Ko-loa.“ ki namerava odstraniti dinastijo Mandžu. Obširnejših poročil še ni. Molimo za misijonarje in pa, da bi Bog odvernil pogin najlepših misijonov na Kitajskem.

I. Bratovske zadeve molitvenega apostoljstva

Nameni za mesec september (kimovec).

a) Glavni namen:

Družbinski ali socijalni mir.

b) Posebni nameni:

8. Mali Šmaren. Avstrijski cesar. Posvečenje derzave Kongo Mariji Devici. Odvernjenje kolere.

9. S. Peter Klaver. Zamurski misijoni. Vestnost staršem in predstojnikom zastran svarjenja podložnih in otrók.

10. S. Nikolaj Tolentinski. Bolniki, ki jim ni mar, da bi našli pot k Bogu. Odpravljenje pomočevanja. Srečno zveršenje več cerkvenih zidav in popravljanj.

11. S. Karol Spinola. Japenski misijon. Neka redovna okrajina oziroma na obnovo. Razuzdana mladina mnogih srenj. Bolni na duši in telesu.

12. S. Notburga. Tirolsko. Dokončno obožani ženski samostani na Laškem. Mnogi dušno in telesno silo hudo stiskuni spreobrnjeneci. Posli.

13. Ime Marijino. Ponizanje sovražnikov kerščanskega imena Kerščansko poživljenje Dunaja. Novospreobrnjene izraelke.

14. Povzdignjenje sv. Križa. Džanska ljubszen do križa. Meddružbinski mir. Lenuhi in postopači.

15. S. Katarina Sienska. Blagoslov božji za prihodnje šolsko leto. Pospeševatelji molitvenega apostoljstva. Obožana družina.

(Dalje nast.)

II. Bratovske zadeve N. lj. Gospé presv. Jezusov. Serca.

V molitev priporočeni:

Na milostljive priprošnje N. lj. G. presv. Jezusovega Serca, sv. Jožefa, sv. Nikolaja, es. Hermagora in Fortunata, naših angeljev varhov in vsih naših patronov, Bog dobrotno odverni od naše dežele poboje, umore in samomore, odpad in brezverstvo, prešestvanje in vse nečistosti, sovraštva, preklinjevanja in vse pošastne grehe in velike nesreče. — Mladeneč serčno priporočen Sveti družini Jezusu, Mariji in

sv. Jožetu, da bi dosegel razsvitljenje za njegov prihodnji stan. — Bolna oseba prav živo priporočena za ozdravljenje, če je božja volja in nji v zveličanje. — Dijak za spreobrnjenje. — Nekdo za srečen izid v neki zadevi po posredovanju sv. Antona Pad. — Priporočen neki nasprotnik za spreobrnjenje in razsvitljenje.

Zahvala.

Tisočera hvala bodi Mariji prečist. Devici in sv. Jožetu, ker sta sprosila zdravje moji hčeri od usmiljenega Jezusa! Da spoim svojo dolžnostno obljubo, razglasim to očitno po Danici ter kličem: o zatekajmo se vsi v vsih silah in težavah, k Materi milosti in družinskemu varhu sv. Jožetu.

Hvaljen bodi Jezus Kristus!

V Idriji

Barbara Bezeljak.

Listek za raznoterosti.

Ljubljana. (Duhovske spremembe). Č. g. Avg. Turk, župnik na Jančjem, je dobil duhovnijo Koroško Belo; č. g. Jan. Plevanič, župnik v Boštanj, duhovnijo Sotesko, in č. g. Jan. Šlakar, duh. pom. v Boh. Bistrici, duhovnijo Št. Gotard. Č. g. Jan. Dobnikar, duh. pom. v Dobropolji, gre za farnega namestnika na Jančeje.

Prestavljeni so čč. gg.: Jul. Čuk z Iga za adm. v duh. zadevah in l. duh. pom. v Dobropolje; Konrad Tekster iz Šmartina pri Litiji na Ig; Jož. Novak s Kerke v Dob; Jan. Možina iz Slavine v Harije za eksposita; Jan. Lesar s Ternovega v Slavino; Sim. Šmitek iz Lašič na Verhniko; Jan. Mavring z Mokronoga v Vodice; Fr. Avžec iz Metlike v Škocijan pri Dobr.; Kašpar Majar iz Dól v Predvor; Ferd. Čekal z Jesenic v Boh. Bistrico.

Na novo nastavljeni so čč. gg.: Fr. Pavlič v Šmartin pri Lit.; Henr. Povše na Kerko; Al. Rudolf v Ternovo; Fr. Pešec v Lašice; Jan. Lovšin v Mokronog; Jan. Zabukovec v Metliko; Fr. Indof v Dole; Jak. Matijan na Jesenice; Vikt. Steska v Kočevje; Ant. Hribar v Podzemelj; Jan. Kalan v Dob; Jan. Globelnik k Sv. Trojici.

Umerl je 26. avg. prečast. g. Alojzij Košir, župnik zlatomašnik itd. v Št. Rupertu, roj. l. 1815, posvečen 1838. Bog mu daj večni mir!

Razpisane so duhovnije: Boštanj, Golo in Št. Rupert — do 10. okt. t. l.

Ljubljana. Presvitli cesar so s povodnijo oškodovanim krajem kadoliškim podarili 2000 gld.

Duhovske vaje za ljubljansko je vodil od ponedeljek večera do petka zjutraj č. o. Volbert S. J.

Dr. Greg. Krek, naš rojak, je postal dekan na filozofični fakulteti v Gradcu.

Na Verhniko so preteklo nedeljo, 30. avg. pričeli novo katoliško rokodelsko družbo, ki ima že precej v začetku veliko število družbenikov. Slovesen cerkveni govor o tej priliki je pri veliki maši imel načelnik novomeške katoliške rokodelske družbe preč. g. dr. profesor J. Marinko. Vdeležili so se slovesnosti tudi ljubljanski in št. viški družbeniki. Prav z veseljem čestitamo blagi novi verhniški katol. rokodelski družbi! Živela!

Za Slomšekovo bratovščino sv. Cirila in Metoda, ki moli za spreobrnjenje razkolnih gerkov, nam je

čas. gosp. vikar Čigon Karol zopet poslal čez šestdeset novih družbenikov. Bog plačaj in dodeli, da bi se ti ločeni bratje hitreje vračali v sveto Cerkev!

Stajersko. Birmovanje bode v Gornjegraški dekaniji in sicer: 6. sept. v Mozirju; 7. v Nazariji; 8. na Rečici; 9. v Gornjem gradu; 10. pri sv. Frančišku; 11. na Ljubnem; 12. v Lučah; 13. v Solčavi birma in posvečenje župnijske cerkve; 14. posvečenje podružnice cerkve Sv. Duha.

Toča je v nedeljo 23. avg. trikrat bila v Haložah, v Poličavah in v Ptujem.

V bogoslovje Mariborsko so sprejeti g.: Bl. Berdnik iz Zreč; Jož. Čedé z Griž; Flor. Grejan iz Šoštanja; Vladimir Herle iz Solčave; Fr. Hlastec iz Zreč; Rud. Janežič s Št. Nikolaja pri Ljutom.; Jož. Kolarič iz Žusma; Iv. Kozoderec iz Novestifte pri Pt.; Jož. Krančič iz Rečice; K. Kumar z Vranskega; Ant. Novak iz Šoštanja; Ant. Kovačič od sv. Heme; Jakob Polir z Zibike; Jož. Pikelj iz Celja; Fr. Satlar iz Negove; Ant. Srabočan iz Celja; Iv. Terstenjak iz Brezja; Jož. Trafenik od sv. Florijana; Jak. Zupančič iz Šmarija; Matija Kurbus iz Št. Ruperta v Slov. gor. (vsi ti v prvo leto; v drugo leto pa:) Fr. Kovačič iz Veržeja in Al. Šijanec od Sv. Križa na Murskem polji.

Presvitli cesar so 21. u. m. obiskali Celje in so bili povsod z velikimi slovesnostmi sprejmani. Obiskali so med drugim stoljno cerkev in v nji molili, bolnišnico itd. Pri častnih vratih so poslušali tudi petje slovenske pesmi.

Iz Rima 13. avg. 1891. Prejeli smo (po preč. P. Salez. Angeli-ju, komisarji za sv. Deželo) poslanih 17 gld. a. v. za laške stradajoče redovnice od č. P. Prunon Steukelja. Tisučkrat Bog plati!

Za vodstvo P. Rafael Ballerini d. C. d. G.

Judje ne pojdejo v Azijo. Svet se je že veselil, ko so naznanovali, da bode baron Hirsch od Turka v zakup vzel velik kos zemlje v mali Aziji ter ondod jude naselil. Zdaj pa pišejo, da ta novica je bosa in da Turčija nobenih priprav ne dela, da bi iz Rusije preganjane jude sprejemala.

Dobrotni darovi.

Za dijaško mizo: Č. g. J. K. 2 gld. — Neimen. 2 gld.

Za sv. Detinstvo: Č. g. J. K. iz Rad. 3 gld. — Neimen. 3 gld. — Neimen. 1 gld. Neimen. 5 gld.

Za sv. Očeta: Neimen. 5 gld. — Neimen. 1 gld. — Č. g. m. kapl. Ant. Kukelj 2 gld.

Dušam v vicah v pomoč: Neimen. 1 gld. Za Marijanišče: V. č. gosp. župnik Janez Gerčar 3 gld.

Za vstanovitev stalne večji rezidence čč. oo. Jezuitov v Ljubljani mesto sedanjega „provizorja“: IX. zbirka 3 gld. — P. N. 10 gld.

Popravek: V zadnji številki na 1. strani, prosimo, naj se bere: ... „bratovskih udov do sedaj zapisanih je bilo že 50.259“ (ne: 5259) in ob koncu spiska: „Obdarovanih je bilo letos 160 (namesto obilo) cerkev.“